

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. гр.Несебър, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.Б.

при участието на секретаря А.Д.Г.

като разгледа докладваното от Н.Р.М.Б. Гражданско дело № 20232150101440
по описа за 2023 година

Производството по делото е за делба и е във фазата по допускането ѝ.

Производството е образувано по повод исковата молба на Е. А. С., ЕГН *****, Р. В. С., ЕГН *****, Н. В. М., ЕГН *****, подадена чрез пълномощника им адв. Р. И., против В. К. С., ЕГН *****, М. В. С., ЕГН *****, А. В. С., ЕГН *****, и А. В. С., ЕГН *****. Ищците твърдят, че с ответниците са съсобственици на поземлен имот с идентификатор 39164.501.426 по КККР на с. К., общ. Несебър, одобрени със заповед РД-18-29/25.07.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: с. К., ул. „С.п.“, № 10, с площ 479 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- ниско застрояване, номер по предходен план- 20310, квартал- 0, при съсед: 39164.501.72, 39164.501.427, 39164.501.428, 39164.501.425, 39164.501.424, ведно със сграда с идентификатор 39164.501.426.1, застроена площ 80 кв.м., брой етажи- 2. Сочат, че имота бил придобит от ищцата Е. С. и бившият и съпруг В. С., починал на 13.07.2021 г., с нотариален акт за покупко-продажба № 275, том 1, дело № 546/13.11.1984 г. на Поморийския районен съд. Сградата била изградена по време на брака им на основание одобрен архитектурен проект и разрешение за строеж № 2/16.10.1986 г. от общински районен съвет Несебър. С решение № 79/15.06.1989 г. по гр.д. № 3/1989 г. на Районен съд - Несебър бракът между Е. С. и В. С. бил прекратен, без да е извършена съдебна делба на съсобствения имот, като имотите са останали съсобствени в равни квоти между бившите съпрузи. Обръща се внимание, че В. С. сключил брак с ответницата В. С.. Към момента на смъртта си С. е оставил наследници по закон- преживяла съпруга и пет деца. Изтъква се, че страните не могат доброволно да поделят процесните имоти, поради което молят съда да допусне делба при следните квоти: Е. А. С.- 1/2 ид. ч., Р. В. С.- 1/12 ид. ч., Н. В. М.- 1/12 ид. ч., В. К. С.- 1/12 ид. ч., М. В. С.- 1/12 ид. ч., А. В. С.- 1/12 ид. ч. и А. В. С.- 1/12 ид. ч.

В срокът по чл. 131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответните страни. В съдебно заседание същите изразяват съгласие с отразеното в исковата молба.

Исковата молба е допустима- подадена е от заинтересовано лице, пред

надлежната инстанция и съдържа изискуемите по закон реквизити.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, събрания по делото доказателствен материал и като съобрази закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Предявеният иск намира правното си основание в чл. 34, ал.1 от ЗС. Съгласно цитираната разпоредба всеки от съсобствениците може да поиска делба на обща вещ. Нормата на чл. 344, ал. 1 от ГПК предвижда, че в решението, с което се допуска делбата, съдът се произнася по въпросите между кои лица и за кои имоти ще се извърши тя, както и каква е частта на всеки от съделителите. Налага се извод, че в първата фаза на производството следва да се установи наличието на съсобственост върху имота- предмет на делбата, основаниято за възникване на съсобствеността, както и квотите на съделителите.

От представените по делото писмени доказателства- удостоверение за наследници, препис- извлечение от удостоверение за сключен граждански брак и препис- извлечение от акт за смърт, се установява, че през 1981 г. В. Ангелов С. и Е. А. С. са сключили граждански брак, който бил прекратен през 1989 г. В. С. сключва втори брак с В. К. С., която остава негова съпруга до смъртта му през 2021 г. Наред с преживелият съпруг, В. С. остава за свои наследници и 5 деца- Р. В. С., Н. В. М., М. В. С., А. В. С. и А. В. С..

От представеният по делото н.а. № 20, т.ІІ, н.д. № 413/1985 г. на районен съдия при Поморийски районен съд /сочения в исковата молба н.а. № 275, т.І, н.д. № 546/13.11.1984 г. не е приложен/, се установява, че по време на брака между В. С. и Е. С., в режим на СИО, е била придобита посредством покупко- продажба собствеността върху 450/1215 ид.ч. от дворно място, находящо се в с. К., цялото от 935 кв.м., съставляващо парцел ІІ-147, кв.26, по плана на селото, урегулиран от 1215 кв.м., като е отразено, че собствеността се придобива без идеални части от построената в парцела жилищна сграда. Представено е и разрешение за строеж № 7/23.11.1987 г., с което на В. С. се разрешава да построи гараж в придобития парцел. Приложена е и скица на поземлен имот с идентификатор 39164.501.426, находящ се на адрес- с. К., ул. С.п., № 10, на площ от 479 кв.м. Други доказателства не са ангажирани по делото.

С оглед на така описаното по- горе съдът намира за недоказано обстоятелството, че страните са съсобственици на имота и сградата, чиято делба се претендира. Видно от приложената скица на поземлен имот, от същата не може да се направи извод, че описаният в н.а. № 20 имот съставлява понастоящем поземлен имот с идентификатор 39164.501.426. Под графичната част на скицата е посочено, че номер на имота 39164.501.426 по предходен план е 20310, кв.0, т.е. номерация, неотговаряща по никакъв белег на номера на имота в н.а. № 20. В този смисъл липсват доказателства, които да обуславят извода, че закупените през 1985 г. 450/1215 ид.ч. от дворно място, находящо се в с. К., цялото от 935 кв.м., съставляващо парцел ІІ-147, кв.26, понастоящем съставлява поземлен имот с идентификатор 39164.501.426.

На следващо място представеното разрешение за строеж касае изграждането на гараж, а не на жилищна сграда със застроена площ от 80 кв.м. и с брой етажи- 2.

Гореизложеното не налага извод, че страните по делото са съсобственици на процесния поземлен имот и изградената в него жилищна сграда, което прави предявеният иск за делба неоснователен, поради което и следва да бъде отхвърлен. Както бе посочено в определението по чл.140 ГПК в тежест на ищците бе да докажат съсобственост на процесните имоти, което не бе сторено.

При този изход на спора ищците следва да бъдат осъдени да заплатят сумата от 100 лв., представляваща държавна такса за водене на настоящото производство.

Мотивиран от горното, Несебърският районен съд

РЕШИ.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Е. А. С., ЕГН *****, Р. В. С., ЕГН *****, Н. В. М., ЕГН *****, против В. К. С., ЕГН *****, М. В. С., ЕГН *****, А. В. С., ЕГН *****, и А. В. С., ЕГН *****, иск за съдебна делба на поземлен имот с идентификатор 39164.501.426 по КККР на с. К., общ. Несебър, одобрени със заповед РД-18-29/25.07.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: с. К., ул. „С.п.“, № 10, с площ 479 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- ниско застрояване, номер по предходен план- 20310, квартал- 0, при съседи: 39164.501.72, 39164.501.427, 39164.501.428, 39164.501.425, 39164.501.424, ведно със сграда с идентификатор 39164.501.426.1, застроена площ 80 кв.м., брой етажи- 2.

ОСЪЖДА Е. А. С., ЕГН *****, Р. В. С., ЕГН *****, Н. В. М., ЕГН *****, да заплатят по сметка на РС- Несебър държавна такса в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Окръжен съд- Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____